

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27841

гр. София, 10.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 10.07.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

като разглежда дело номер **176** по описа за **2026** година докладвано от съдия
Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК)
във вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба от 26.02.2026г. от адв. Х. С. И., в качеството на пълномощник на Д. Р. Р., с
правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК с искане за допълване на решение № 7440 от 23.02.2026г.,
постановено по кнад № 176/2026г. по описа на Административен съд София – град, XVII
касационен състав, в частта за разноските.

Поддържа се в молбата, че решението по настоящото дело следва да се допълни, тъй като в
същото е посочено, че разноските, направени от касатора, в размер на 5,11 евро – за държавна
такса за разглеждане на жалбата, са недължимо платени и не следва да се възлагат в тежест на
ответника в касационното производство, но съдът не се е произнесъл по направеното искане за
осъждане на ответната страна да заплати адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 1, т. 3, пр. 2 от
Закона за адвокатурата, за което в съдебното заседание своевременно е представен договор за
правна защита и съдействие от 05.12.2025г. с изрично посочване, че правната помощ се
осъществява безплатно. Излагат се доводи, че съгласно чл. 38, ал. 2 ЗА в случаите по чл. 38, ал. 1
ЗА, ако в съответното производство насрещната страна носи отговорност за разноски, какъвто е и
настоящият случай, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, като съдът при
определяне на разноските за адвокат прилага чл. 36, ал. 3 и ал. 4 ЗА и осъжда другата страна да го
заплати.

По тези съобщения се прави искане за допълване в частта за разноските на решение № 7440 от
23.02.2026г., постановено по кнад № 176/2026г. по описа на Административен съд София – град,
XVII к.с., като СДВР бъде осъдена да заплати в полза на адв. Х. И., член на САК, адвокатско
възнаграждение за осъщественото процесуално представителство по делото в размер, определен
по реда на Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Ответникът в касационното производство, редовно уведомен, не е депозирал отговор на молбата
по чл. 248, ал. 1 ГПК в законоустановения срок.

Съдът, като прецени подадената по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК молба и наведените в нея доводи, както и постановеното по делото решение, приема следното:

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно § 40 ПЗР на ЗИД на АПК /ДВ, бр. 63/2025 г., в сила от 05.08.2025г./ неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред. Тъй като се касае за неприключило съдебно производство, то не намира приложение разпоредбата на чл. 176а АПК /нов – ДВ, бр. 63/2025 г., в сила от 05.08.2025 г./. В този смисъл определение № 3136 от 19.03.2026г., постановено по адм. дело № 411/2026г. на Върховния административен съд, петчленен състав, с което е прието, че § 40 ПЗР на ЗИД на АПК е относим до приключване на делото пред всички инстанции и по всички субсидиарни производства, включително това по изменение на решението в частта за разноските. Ето защо и след като съдебното производство е образувано преди влизане в сила на чл. 176а АПК и все още не е приключило, то приложим е предходният ред за произнасяне по такова искане – този по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК.

Според чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

С решение № 7440 от 23.02.2026г., постановено по настоящото канд № 176/2026г. по описа на АССГ, XVII к.с., е отменено решение № 3643 от 10.10.2025г. по анд № 6432/2025г. на Софийския районен съд, 96 с-в, като вместо това е отменено наказателно постановление № 25-4332-004614, издадено на 11.03.2025 г. от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на основание чл. 184, ал. 4, пр. 1 от Закона за движението по пътищата на касатора Д. Р. Р. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП.

В разглеждания случай подадената молба по чл. 248, ал. 1 ГПК е за допълване на решението в частта за разноските, съобразно задължителните указания, дадени с определение № 6915 от 22.06.2026г. по адм. дело № 5653/2026г. на ВАС, Седмо отд., с което е отменено определение № 15175 от 21.04.2026г. по настоящото канд № 176/2026г. на АССГ и делото е върнато за продължаване на съдебното производство по искането на адв. Х. С. И., в качеството му на пълномощник на Д. Р. Р..

Съгласно задължителните разяснения, дадени с т. 8 на ТР № 6 от 6.11.2013г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ВКС, ОСГТК, аналогично на чл. 250 ГПК, първата хипотеза на чл. 248, ал. 1 ГПК обхваща случаите, при които съдът не се е произнесъл по иначе валидно заявено и прието искане за разноски. Разгледаната правна характеристика на допълване на съдебния акт в обсъжданата част е процесуален способ за отстраняване непълноти при формиране волята на съда. Уредена като изключение от принципа, въведен с чл. 246 ГПК, тази непълнота може да бъде отстранена, без да се променя вече постановения съдебен акт в същата част. Пропускът на съда да се произнесе по своевременно направеното от страната искане за разноски не се преклудира при липса на представен списък по чл. 80 ГПК, поради което и представянето на списък на разноските не е предпоставка за реализиране на допълване на решението в тази му част.

Без съмнение разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) предвижда, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като

съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

В случая липсва обаче своевременно направено искане за присъждане в полза на адв. И. на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА за оказана безплатна адвокатска помощ. В действителност в проведеното по делото на 30.01.2026г. открито съдебно заседание е представен договор за правна защита и съдействие от 05.12.2025г., от който е видно, че процесуалното представителство е осъществено на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, предл. 2 ЗА, но както с жалбата, така и до приключване на устните състезания, не е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА. В откритото съдебно заседание е направено единствено искане за присъждане на разноски, по което искане съдът се е произнесъл с крайния съдебен акт.

Както е указано и с цитираното по-горе определение № 6915 от 22.06.2026г. по адм. дело № 5653/2026г. на ВАС, присъждането на възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА е право на адвокат, което се упражнява с молба до съда.

Ето защо направеното едва с молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА е несвоевременно заявено. При това положение молбата за допълване на решението в частта за разноските е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, тъй като при постановяването на своя акт съдът не е бил сезиран с такова искане и следователно не е дължал произнасяне по него.

Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, Административен съд София-град, XVII к.с.,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ без уважение молбата от адв. Х. С. И., в качеството на пълномощник на Д. Р. Р., с правно основание чл. 248, ал. 1 ГПК за допълване на решение № 7440 от 23.02.2026г., постановено по кнад № 176/2026г. по описа на Административен съд София – град, XVII касационен състав, в частта за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

